

Ροκ ιστορία δρόμου

Το μυθιστόρημα της Σώτης Τριανταφύλλου «Ο υπόγειος ουρανός» πρωτοκυκλοφόρησε το 1998. Δώδεκα χρόνια μετά, έχουμε τη νέα έκδοσή του από άλλον εκδοτικό οίκο και με διαφορετικό εξώφυλλο. Η ουσία, βέβαια, δεν αλλάζει. Η Τριανταφύλλου ουδέποτε έκρυψε τις αγάπες και τις εμμονές της: το ροκ εν ρολ, την τζαζ, την Αμερική, τις ιστορίες δρόμου, τα ατίθασα νιάτα. Στον «Υπόγειο ουρανό» όλα αυτά συνυπάρχουν σε μια ιστορία που κρατά το ενδιαφέρον μέχρι το τέλος. Η ιδιαίτερη -κοφτή και σε μερικά σημεία αγχωτική- γραφή και η ατμόσφαιρα είναι τα πλεονεκτήματα ενός βιβλίου που είναι ιδανικό για τις διακοπές, υπό την έννοια ότι είναι πιο απολαυστικό αν διαβαστεί χωρίς πολλές διακοπές, όπως συμβαίνει συνήθως. Αν, μάλιστα, στα ηχεία ακούγονται ροκ κιθάρες, τζαζ σαξόφωνα και κάντρι τροβαδούροι, τότε το σκηνικό αποκτά πληρότητα. Βέβαια, όλα αυτά υπάρχουν για να εξυπηρετήσουν την κεντρική ιδέα της συγγραφέα, που μιλά για την ελευθερία και την περιπέτεια της ζωής. Ένα στοιχείο για όλους με αβέβαιο για τον καθένα αποτέλεσμα. Οι ήρωες του βιβλίου ξεκινούν με δύναμη, ορμή και πίστη για να κατακτήσουν τον κόσμο και το περίφημο αμερικάνικο όνειρο, αλλά στην πορεία διαπιστώνουν ότι η πραγματική ζωή είναι γεμάτη από διαψευσμένες ελπίδες και σκοτεινούς ορίζοντες. Οι άνθρωποι μεγαλώνουν μαζί με τα προβλήματά τους, που ορισμένες φορές καθίστανται αζεπέραστα. Στο τέλος και στο βάθος σχεδόν πάντα παραμονεύει ο θάνατος...

Γ. Μ.